

Hr. Rode prøve paa at rokke ved de Tal, jeg har nævnt.

Det ærede Medlem sagde saa: Kan man paa vise noget i Retning af Illoyalitet fra den højtærede Forsvarsministers Side? Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa enkelte Ting, som maaske kommer senere. Tillægsbevillingsloven vil komme til Behandling inden ret længe, og saa vil det vise sig, om der ikke er adskillige Ting, som den højtærede Forsvarsminister har undladt at gennemføre, skønt det vistnok var hans Pligt, for saa vidt han vil være loyal overfor Ordningen af 1922.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om den halve Million — i Halvfemserne vistnok —, hvori han fremhævede, at de Beparelser eller Udskydelser, man nu vilde foretage, var af samme Art som dem, man den Gang foreslog, har jeg henvist — og lad os endelig faa det slaaet fast — til den radikale Ordførers Udtalelser i 1922, da han rettede de kraftigste Bebrejdelser imod os, fordi der fandtes for smaa Beløb paa de forskellige Konti: Hærens Rammer var for store i Sammenligning med de Beløb, der skulde anvendes til Hærens Forsyning med Materiel af forskellig Art.

Med Hensyn til den ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr. for det kommende Finansaar vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis man her, som Ændringsforslaget gaar ud paa, vil nedsætte den til 1 Mill. Kr., vil det, saa vidt mig bekendt, overhovedet være ganske umuligt at faa Rekylgeværer færdige fra Geværfabrikken. Og det er det, jeg har fremhævet, at hvad enten vi har den ene eller den anden Ordning, er det et Vaaben, man skal have, ogsaa efter den Ordning, det ærede Medlem Hr. P. Munch foreslaar.

Endelig skal jeg til sidst sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at han fremsatte en Udtalelse, som gjorde mig ondt. Der er meget ved det ærede Medlem, som jeg i høj Grad respekterer. Jeg mener, at han i mange Henseender er en fremragende politisk Personlighed. Men han skulde afholde sig fra det, han paa ny — ikke for første Gang, men paa ny — har været inde paa, da han havde Ordet her for kort siden, idet han sagde, at han lagde ingen Vægt paa, at man nævnte Generalstabschefen i Forbindelse med Sagskundskaben, thi det var blot en politiserende Officer, der var blevet udnævnt til Generalstabschef. Hermed mente han — man kunde ikke faa andet ud af hans Udtalelse —, at der var sket noget dadelværdigt, da General Birke i sin Tid blev udnævnt til Generalstabschef. Er der noget, jeg for mit Vedkommende, da jeg

havde med Administration af Krigs- og Marineministeriet at gøre, lagde særlig Vægt paa, var det det, at de, der udnævntes til de høje Pladser, skulde have de nødvendige Kvalifikationer, og jeg gør opmærksom paa, netop med Hensyn til General Birke, at de paagældende Embedsmænd, som havde med Indstillingen at gøre, ikke foreslog andre end ham til denne Post. Derfor forekommer det mig, at det er under det ærede Medlems Værdighed at fremsætte en Udtalelse som den, det ærede Medlem her har fremsat paa en ret nedsættende og haanlig Maade. Jeg erindrer i denne Forbindelse en Udtalelse, vistnok af en af de nuværende Ministre. Han anerkender temmelig sikkert ogsaa de mange gode Egenskaber, det ærede Medlem er i Besiddelse af som Politiker, for Resten ogsaa som Menneske, men han fremsatte den efter min Mening ikke urigtige Udtalelse, at det ærede Medlem undertiden gaar ned i Underverdenen og smeder giftige Vaaben. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at holde op med det, for det skæmmer i Virkeligheden hele det ærede Medlems Personlighed.

Rode: Det var svært meget, det ærede Medlem Hr. Brorsen fik ud af min Bemærkning om, hvem Generalstabschefen var. Da Generalstabschefen var Medlem af Landstinget og stemte for den militære Ordning, som blev gennemført, kan man ikke paa beraabe sig Generalstabschefen som en Garant for denne Ordning, eftersom det var som Medlem af et politisk Parti, at han deltog i Gennemførelsen af denne Ordning. Men i øvrigt er jeg ude af Stand til at forstaa, hvilken Gift der skulde være i den Bemærkning, jeg fremsatte.

Jeg har kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar jeg paastaar, at 73 er mindre end Halvdelen af 149, saa er dette ikke en tilsyneladende Sandhed, men det er en aldeles uomtvistelig Sandhed. Og naar derefter det ærede Medlem forsøger paa at gøre det til en halv Sandhed ved at sige, at jeg mener derigennem at give Indtryk af, at man var i Stand til at forene de 6, der ikke stemte, med de 70, der stemte imod, saa ved det ærede Medlem meget vel, at hvis man havde kunnet forene de 6 med de 70, saa var der blevet et Flertal imod den, og saa var den faldet. Derfor er det ingenlunde dette, Opmærksomheden henledes paa, men naar man gør opmærksom paa, at der for Øjeblikket kun er et lille Flertal vedrørende Spørgsmaalet om disse beskedne og uskyldige Beparelser,